

ĐỔI MỚI QUẢN TRỊ TRƯỜNG TIỂU HỌC THEO HƯỚNG QUẢN TRỊ PHÁT TRIỂN TRONG BỐI CẢNH TRIỂN KHAI CHƯƠNG TRÌNH GIÁO DỤC PHỔ THÔNG 2018

Nguyễn Văn Liếng
Sở GD&ĐT TPCT

Mai Thị Yến Lan, Đại học Cần Thơ

Lê Bửu Khánh, Trường TH Kế Sách 1, xã Kế Sách, TPCT

Nguyễn Thị Chức, Trường TH và THCS An Mỹ 2, xã Nhơn Mỹ, TPCT

Tóm tắt: Bài viết phân tích yêu cầu đổi mới quản trị trường tiểu học theo hướng quản trị phát triển trong bối cảnh triển khai Chương trình Giáo dục phổ thông 2018 ở Việt Nam dưới góc độ khoa học quản trị và quản lý giáo dục. Trên cơ sở tiếp cận các lý thuyết quản trị nhà trường hiện đại, phân tích hệ thống văn bản pháp luật, chính sách giáo dục hiện hành và tổng quan các nghiên cứu trong, ngoài nước, bài viết chỉ ra những thách thức mang tính hệ thống đối với quản trị trường tiểu học hiện nay. Kết quả cho thấy mô hình quản lý hành chính truyền thống vẫn còn chi phối mạnh, trong khi yêu cầu về tự chủ, trách nhiệm giải trình và lãnh đạo giáo dục ngày càng cấp thiết. Từ đó, bài viết đề xuất các định hướng đổi mới gồm: phát triển năng lực người học, phát triển đội ngũ, thúc đẩy chuyển đổi số, xây dựng văn hóa nhà trường, tăng cường phối hợp nhà trường – gia đình – xã hội, và đổi mới quản trị tài chính, cơ sở vật chất theo hướng hiệu quả, bền vững.

Từ khóa: quản trị nhà trường; quản trị phát triển; trường tiểu học; Chương trình Giáo dục phổ thông 2018; quản lý giáo dục.

INNOVATING PRIMARY SCHOOL GOVERNANCE TOWARD DEVELOPMENTAL GOVERNANCE IN THE CONTEXT OF IMPLEMENTING THE 2018 GENERAL EDUCATION PROGRAM

Abstract: The article analyzes the need to reform primary school governance toward a developmental governance approach in the context of implementing the 2018 General Education Program in Vietnam, from the perspective of management science and educational administration. Based on modern school governance theories, an analysis of the current legal framework and educational policies, as well as a review of both domestic and international studies, the article identifies the systemic challenges facing primary school governance today. The findings show that the traditional administrative management model still exerts a strong influence, while the demands for greater autonomy, accountability, and educational leadership are becoming increasingly urgent. On that basis, the article proposes several directions for reform, including competency-based learner development, professional development of teachers and school leaders, promotion of digital transformation, building school culture and a positive learning environment, strengthening school-family-society collaboration, and reforming financial and facilities management toward greater efficiency and sustainability.

Keywords: school governance; developmental governance; primary school; 2018 General Education Program; educational management.

Nhận bài: 10/03/2026

Phản biện: 07/04/2026

Duyệt đăng: 11/04/2026

I. ĐẶT VẤN ĐỀ

Đổi mới giáo dục phổ thông ở Việt Nam hiện nay không chỉ yêu cầu đổi mới chương trình, nội dung và phương pháp giáo dục mà còn đòi hỏi sự chuyển đổi căn bản trong cách thức quản trị các cơ sở giáo dục phổ thông. Nghị quyết số 29-NQ/TW và Kết luận số 91-KL/TW đều nhấn mạnh đổi mới cơ chế quản lý, tăng cường phân cấp, trao quyền tự chủ gắn với trách nhiệm giải trình như một điều kiện bảo đảm chất lượng và hiệu quả của quá trình đổi mới giáo dục. Trong bối cảnh đó, quản trị trường tiểu học, cấp học nền tảng của hệ thống giáo dục phổ thông, trở thành vấn đề trung tâm của khoa học quản trị giáo dục và quản lý nhà trường. Luật Giáo dục 2019 cùng Điều lệ trường tiểu học đã tạo cơ sở pháp lý quan trọng cho việc chuyển hình ảnh hiệu trưởng từ nhà quản lý hành chính sang nhà lãnh đạo và quản trị giáo dục. Đặc biệt, việc triển khai Chương trình Giáo dục phổ

thông 2018 đã trao cho nhà trường quyền chủ động lớn hơn trong xây dựng kế hoạch giáo dục, tổ chức hoạt động và lựa chọn phương pháp phù hợp. Điều đó đòi hỏi chuyển từ mô hình quản lý hành chính truyền thống sang mô hình quản trị phát triển. Từ thực tiễn còn thiếu những nghiên cứu hệ thống về vấn đề này, bài viết tập trung tổng quan lý luận, phân tích thách thức và đề xuất định hướng đổi mới quản trị trường tiểu học theo hướng phát triển.

II. NỘI DUNG NGHIÊN CỨU

2.1. Tổng quan nghiên cứu về quản trị trường học trong bối cảnh đổi mới giáo dục

Nghiên cứu quốc tế cho thấy quản trị trường học là một yếu tố quyết định chất lượng và hiệu quả giáo dục. Các học giả như Tony Bush nhấn mạnh sự khác biệt giữa quản lý và lãnh đạo, trong đó lãnh đạo giáo dục giữ vai trò định hướng, tạo

động lực và dẫn dắt sự thay đổi. Những nghiên cứu này khẳng định rằng quản trị nhà trường hiện đại không thể chỉ dừng lại ở quản lý hành chính mà cần thúc đẩy đổi mới dạy học, phát triển đội ngũ giáo viên và xây dựng văn hóa học tập trong nhà trường. Fullan cũng coi nhà trường là một hệ thống phức hợp, đòi hỏi phải được quản trị theo hướng học tập liên tục và thích ứng với cải cách giáo dục. Bên cạnh đó, các báo cáo của OECD và UNESCO cho thấy mô hình quản trị dựa trên nhà trường giúp tăng tính linh hoạt, khả năng đáp ứng nhu cầu người học và trách nhiệm giải trình, đồng thời đặt hiệu trưởng vào vai trò vừa là nhà quản trị vừa là nhà lãnh đạo học tập chịu trách nhiệm về kết quả giáo dục.

Ở Việt Nam, vấn đề quản trị nhà trường đã được quan tâm nghiên cứu trong bối cảnh đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo. Các công trình trong nước tập trung vào quản lý hoạt động giáo dục, phát triển đội ngũ giáo viên, nâng cao năng lực lãnh đạo của hiệu trưởng và đổi mới mô hình quản trị nhà trường. Nhiều nghiên cứu khẳng định quản trị nhà trường cần phát huy vai trò của các chủ thể trong nhà trường, tăng cường tính tự chủ và trách nhiệm giải trình của cơ sở giáo dục. Vai trò của hiệu trưởng cũng được nhấn mạnh không chỉ như người quản lý hành chính mà còn là nhà lãnh đạo giáo dục có trách nhiệm xây dựng tầm nhìn phát triển, quản lý đội ngũ giáo viên và tạo dựng môi trường giáo dục tích cực. Tuy nhiên, phần lớn các nghiên cứu trong nước mới tiếp cận từng khía cạnh riêng lẻ như quản lý chuyên môn, phát triển đội ngũ hay quản lý hoạt động giáo dục, chưa hình thành được một khung lý luận tổng thể về quản trị trường tiểu học trong bối cảnh đổi mới chương trình.

Các nghiên cứu gần đây ở Việt Nam đã bước đầu đề cập đến yêu cầu đổi mới quản trị nhà trường trong bối cảnh triển khai Chương trình Giáo dục phổ thông 2018. Những nghiên cứu này cho rằng chương trình mới đòi hỏi cơ sở giáo dục phải đổi mới phương thức quản trị, tăng cường quyền tự chủ trong xây dựng kế hoạch giáo dục nhà trường và phát huy vai trò của giáo viên cũng như các lực lượng xã hội trong quá trình giáo dục học sinh. Tuy vậy, từ tổng quan nghiên cứu trong và ngoài nước có thể nhận thấy một khoảng trống lý luận đáng chú ý. Nhiều công trình vẫn tiếp cận quản trị nhà trường chủ yếu từ góc độ quản lý hành chính hoặc quản lý từng hoạt động chuyên môn riêng lẻ, trong khi các lý thuyết quản trị hiện đại nhấn

nhấn mạnh quản trị như một quá trình tích hợp giữa chiến lược, con người, văn hóa và kết quả giáo dục. Đồng thời, còn thiếu các nghiên cứu chuyên sâu gắn lý thuyết quản trị nhà trường hiện đại với bối cảnh đặc thù của trường tiểu học Việt Nam, nơi vừa chịu sự chi phối chặt chẽ của hệ thống hành chính giáo dục, vừa phải đáp ứng yêu cầu phát triển toàn diện học sinh ở cấp học nền tảng. Khoảng trống này cho thấy cần tiếp cận đổi mới quản trị trường tiểu học như một vấn đề lý luận mang tính hệ thống, đặt trong mối quan hệ giữa chính sách, mô hình quản trị, năng lực lãnh đạo và bối cảnh văn hóa – xã hội của giáo dục tiểu học Việt Nam.

2.2. Phương pháp nghiên cứu

Bài viết sử dụng phương pháp phân tích và tổng hợp tài liệu nhằm hệ thống hóa các quan điểm lý luận và kết quả nghiên cứu liên quan đến quản trị nhà trường. Đồng thời, nghiên cứu phân tích các văn bản chính sách, pháp lý về giáo dục, đặc biệt là các quy định liên quan đến Chương trình Giáo dục phổ thông 2018. Trên cơ sở đó, nhóm tác giả khái quát và đề xuất một số định hướng đổi mới quản trị trường tiểu học theo hướng quản trị phát triển.

2.3. Những thách thức đặt ra đối với quản trị trường tiểu học hiện nay

Những thách thức trong quản trị trường tiểu học hiện nay cần được nhìn nhận từ các khung lý thuyết quản trị giáo dục hiện đại như quản trị dựa trên nhà trường, lãnh đạo vì học tập và nhà trường như một tổ chức học tập. Theo đó, khó khăn của trường tiểu học không chỉ là vấn đề kỹ thuật hay thiếu nguồn lực mà còn là thách thức mang tính cấu trúc trong quá trình chuyển đổi mô hình quản trị.

2.3.1. Thách thức trong thực hiện Chương trình giáo dục phổ thông 2018

Thách thức lớn nhất hiện nay là chuyển từ tiếp cận nội dung sang tiếp cận năng lực theo Chương trình GDPT 2018. Mục tiêu giáo dục không còn dừng ở việc học sinh “biết gì” mà là “làm được gì”, nhưng thực tế cho thấy năng lực thích ứng của đội ngũ còn chậm. Nhiều giáo viên đã sử dụng công nghệ nhưng phương pháp dạy học vẫn nặng áp đặt, chưa cá nhân hóa học tập. Bên cạnh đó, tình trạng thiếu giáo viên, nhất là các môn như Tiếng Anh, Tin học, gây quá tải và ảnh hưởng đến chất lượng sinh hoạt chuyên môn. Áp lực sĩ số lớp học đông và thiếu đồng bộ về thiết bị cũng làm giảm hiệu quả triển khai chương trình mới. Đồng thời, việc chuyển sang đánh giá định tính, đánh giá quá trình còn gặp trở ngại do phụ huynh vẫn

quen với tư duy trọng điểm số, khiến nhà trường phải đối diện với sức ép giải trình ngày càng lớn.

2.3.2. Thách thức về Chuyển đổi số trong nhà trường tiểu học

Chuyển đổi số đang đối mặt với nhiều rào cản. Trước hết là sự chênh lệch giữa mục tiêu số hóa toàn diện và điều kiện hạ tầng thực tế, nhất là ở nông thôn, vùng sâu, vùng xa. Nhiều hệ thống phần mềm quản lý còn thiếu liên thông, gây lãng phí và giảm hiệu quả điều hành. Bên cạnh đó, năng lực số của giáo viên chưa đồng đều, trong khi áp lực sử dụng hồ sơ điện tử, công cụ dạy học trực tuyến dễ dẫn đến triển khai hình thức. Một thách thức đặc thù của cấp tiểu học là phải cân bằng giữa ứng dụng công nghệ và giữ gìn sự tương tác trực tiếp, yếu tố rất quan trọng đối với sự hình thành nhân cách học sinh nhỏ tuổi. Nếu thiếu chỉ số đánh giá phù hợp, chuyển đổi số dễ trở thành “số hóa bề nổi”.

2.3.3. Thách thức về văn hóa nhà trường đối với quản trị trường tiểu học

Văn hóa nhà trường hiện nay đang chịu tác động từ mâu thuẫn giữa quản lý hành chính truyền thống và yêu cầu xây dựng tổ chức học tập linh hoạt. Nhiều nơi vẫn tồn tại “văn hóa tuân thủ”, bệnh thành tích, sinh hoạt chuyên môn mang tính hình thức, thiếu phản hồi dựa trên dữ liệu thực tế của học sinh. Điều này làm suy giảm động lực tự thân của giáo viên, biến đổi mới giáo dục thành gánh nặng hành chính. Bên cạnh đó, nếu hiệu trưởng thiếu kỹ năng quản trị thấu cảm, dễ dẫn đến mất kết nối nội bộ, thiếu cởi mở trong truyền thông và làm suy giảm tính lành mạnh của môi trường học đường. Vì vậy, chuyển từ quản trị mệnh lệnh sang quản trị kiến tạo văn hóa là yêu cầu rất cấp thiết.

2.3.4. Thách thức về sự phối hợp giữa Nhà trường – Gia đình – Xã hội

Sự phối hợp giữa nhà trường, gia đình và xã hội là trách nhiệm pháp lý và là điều kiện để bảo đảm giáo dục toàn diện. Tuy nhiên, trong thực tế, nhiều phụ huynh vẫn có xu hướng phó mặc việc giáo dục cho nhà trường, dẫn đến đứt gãy trong quá trình hình thành hành vi và nhân cách của trẻ. Bên cạnh đó, vai trò hỗ trợ của xã hội chưa phải lúc nào cũng phát huy hiệu quả, nhất là trong bối cảnh môi trường mạng có nhiều tác động tiêu cực. Nếu một trong ba mắt xích buông lỏng trách nhiệm, hiệu quả giáo dục sẽ giảm sút. Do đó, cần coi sự phối hợp này như một hành lang bảo vệ đa tầng cho sự phát triển toàn diện của học sinh.

2.3.5. Thách thức trong Quản trị Tài chính và Cơ sở vật chất ở nhà trường tiểu học

Quản trị tài chính và cơ sở vật chất đặt ra bài toán cân bằng giữa nguồn lực hữu hạn và mục tiêu chuẩn hóa giáo dục. Nhà trường vừa phải tuân thủ chặt chẽ ngân sách nhà nước, vừa phải tìm cách huy động nguồn lực xã hội hóa để phục vụ đổi mới giáo dục. Nếu thiếu kỹ năng quản trị tài chính, Ban giám hiệu dễ rơi vào tình trạng bị động, chỉ giải quyết nhu cầu ngắn hạn mà thiếu tầm nhìn lâu dài. Về cơ sở vật chất, thách thức nằm ở việc nhiều trường phải sử dụng hạ tầng cũ trong khi yêu cầu dạy học hiện đại ngày càng cao. Công tác quản trị lúc này không chỉ dừng ở bảo quản tài sản mà còn phải hướng đến tối ưu hóa công suất sử dụng, bảo đảm an toàn và thích ứng với nhu cầu học tập mới.

2.4. Một số định hướng đổi mới quản trị trường tiểu học theo hướng quản trị phát triển trong bối cảnh triển khai Chương trình Giáo dục phổ thông 2018

Trước những thách thức đặt ra trong bối cảnh triển khai Chương trình Giáo dục phổ thông 2018, việc đổi mới quản trị trường tiểu học cần được tiếp cận một cách hệ thống, dựa trên cơ sở lý luận quản trị giáo dục hiện đại và phù hợp với thực tiễn giáo dục tiểu học Việt Nam. Các định hướng dưới đây nhằm góp phần nâng cao hiệu quả quản trị nhà trường, bảo đảm việc triển khai chương trình mới diễn ra thực chất và bền vững.

2.4.1. Đổi mới quản trị nhà trường theo hướng phát triển năng lực người học

Trong bối cảnh triển khai CTGDPT 2018, quản trị nhà trường cần chuyển từ mô hình quản lý thiên về thực hiện nội dung chương trình sang quản trị dựa trên mục tiêu phát triển phẩm chất và năng lực học sinh. Điều này đòi hỏi nhà trường chủ động xây dựng và thực hiện kế hoạch giáo dục phù hợp với đặc điểm người học, điều kiện cơ sở vật chất và bối cảnh địa phương. Quản trị nhà trường phải định hướng, hỗ trợ giáo viên đổi mới phương pháp dạy học theo hướng phát huy tính tích cực, chủ động, sáng tạo của học sinh; tăng cường dạy học dự án, dạy học giải quyết vấn đề và dạy học trải nghiệm. Đồng thời, nhà trường cần tạo dựng môi trường học tập mở, thân thiện, khuyến khích hợp tác để học sinh có cơ hội vận dụng kiến thức vào thực tiễn. Việc quản trị theo hướng này cũng đòi hỏi tăng cường kiểm tra, đánh giá vì sự tiến bộ của học sinh, kết hợp đánh giá thường xuyên và định kỳ, đồng thời phát huy vai

trò của tổ chuyên môn trong xây dựng kế hoạch dạy học, chia sẻ kinh nghiệm và phát triển cộng đồng học tập chuyên môn.

2.4.2. Phát triển đội ngũ giáo viên và cán bộ quản lý theo hướng chuyên nghiệp

Phát triển đội ngũ giáo viên và cán bộ quản lý theo hướng chuyên nghiệp là yêu cầu quan trọng nhằm nâng cao chất lượng giáo dục. Quản trị nhà trường cần chú trọng xây dựng kế hoạch phát triển đội ngũ gắn với chuẩn nghề nghiệp giáo viên và chuẩn hiệu trưởng, đồng thời tạo điều kiện để giáo viên thường xuyên được bồi dưỡng, cập nhật kiến thức chuyên môn, nghiệp vụ sư phạm và phương pháp dạy học hiện đại. Bên cạnh đó, cần tăng cường các hình thức bồi dưỡng tại chỗ như sinh hoạt tổ chuyên môn, nghiên cứu bài học và xây dựng cộng đồng học tập trong nhà trường. Đối với cán bộ quản lý, cần nâng cao năng lực lãnh đạo, năng lực quản trị và khả năng điều hành các hoạt động giáo dục theo hướng đổi mới. Nhà trường cũng cần khuyến khích giáo viên chủ động tự học, tự bồi dưỡng và ứng dụng công nghệ thông tin trong dạy học cũng như quản lý. Việc phát triển đội ngũ theo hướng chuyên nghiệp không chỉ giúp nâng cao năng lực thực hiện chương trình giáo dục mới mà còn góp phần xây dựng môi trường giáo dục tích cực.

2.4.3. Thúc đẩy chuyển đổi số trong quản trị và dạy học

Chuyển đổi số là một định hướng quan trọng nhằm nâng cao hiệu quả quản trị nhà trường. Theo Quyết định 131/QĐ-TTg, quản trị nhà trường cần đẩy mạnh ứng dụng công nghệ thông tin và các nền tảng số trong quản lý hồ sơ học sinh, quản lý chuyên môn, quản lý nhân sự và trao đổi thông tin với phụ huynh. Việc triển khai sổ điểm điện tử, học bạ điện tử, phần mềm quản lý trường học và cơ sở dữ liệu ngành giáo dục giúp tăng tính minh bạch, chính xác và hiệu quả trong quản lý. Đồng thời, nhà trường cần khuyến khích giáo viên ứng dụng công nghệ số trong dạy học thông qua học liệu số, phần mềm hỗ trợ giảng dạy và các nền tảng học tập trực tuyến. Chuyển đổi số còn tạo điều kiện đổi mới phương pháp dạy học, tăng cường tương tác giữa giáo viên và học sinh, hỗ trợ học sinh phát triển năng lực tự học và kỹ năng công nghệ. Tuy nhiên, quá trình này cần gắn với việc nâng cao năng lực số cho giáo viên và cán bộ quản lý, đồng thời bảo đảm hạ tầng công nghệ và an toàn thông tin trong nhà trường.

2.4.4. Xây dựng văn hóa nhà trường và môi trường học tập tích cực

Đổi mới quản trị trường tiểu học cần gắn với xây dựng văn hóa nhà trường dân chủ, hợp tác và sáng tạo. Các nghiên cứu của OECD cho thấy văn hóa học tập tích cực là yếu tố quan trọng thúc đẩy đổi mới giáo dục và nâng cao chất lượng dạy học. Nhà trường cần xây dựng môi trường làm việc cởi mở, khuyến khích giáo viên chia sẻ chuyên môn, phát huy quyền tự chủ nghề nghiệp và tăng cường sự tham gia của giáo viên trong các quyết định chuyên môn. Bên cạnh đó, cần chú trọng xây dựng môi trường giáo dục thân thiện, dân chủ, tôn trọng và hợp tác giữa giáo viên, học sinh và các lực lượng giáo dục khác. Nhà trường cũng cần tổ chức đa dạng các hoạt động giáo dục, hoạt động trải nghiệm và phong trào thi đua nhằm tạo điều kiện cho học sinh phát triển kỹ năng xã hội, năng lực giao tiếp và hợp tác. Việc xây dựng văn hóa nhà trường cần gắn với phát huy vai trò của giáo viên chủ nhiệm, tổ chức đoàn – đội và sự phối hợp với gia đình, cộng đồng để hình thành môi trường học tập tích cực.

2.4.5. Tăng cường sự phối hợp giữa nhà trường – gia đình – xã hội

Quản trị trường tiểu học hiện đại cần phát huy vai trò của hệ sinh thái giáo dục, trong đó sự phối hợp giữa nhà trường, gia đình và xã hội có ý nghĩa đặc biệt quan trọng. Theo Luật Giáo dục 2019, nhà trường có trách nhiệm chủ động phối hợp với gia đình và các tổ chức xã hội trong giáo dục học sinh. Vì vậy, nhà trường cần xây dựng cơ chế phối hợp chặt chẽ với phụ huynh và các tổ chức xã hội nhằm tạo nên môi trường giáo dục toàn diện, thống nhất. Thông qua trao đổi thông tin thường xuyên, họp phụ huynh và ứng dụng công nghệ trong liên lạc, phụ huynh có thể nắm bắt kịp thời tình hình học tập, rèn luyện của học sinh. Đồng thời, nhà trường cần huy động sự tham gia của các tổ chức đoàn thể, chính quyền địa phương và các lực lượng xã hội trong tổ chức hoạt động trải nghiệm, giáo dục kỹ năng sống và định hướng giá trị cho học sinh. Sự phối hợp hiệu quả giữa ba môi trường này sẽ góp phần hỗ trợ toàn diện quá trình phát triển của học sinh.

2.4.6. Đổi mới quản trị tài chính và cơ sở vật chất theo hướng hiệu quả và bền vững

Theo Luật Giáo dục 2019 và Điều lệ trường tiểu học, cơ sở giáo dục phổ thông có trách nhiệm quản lý, sử dụng hiệu quả các nguồn lực tài chính, tài sản và cơ sở vật chất nhằm bảo đảm điều kiện

thực hiện hoạt động giáo dục. Vì vậy, quản trị cơ sở vật chất cần được thực hiện thông qua việc lập kế hoạch đầu tư, sử dụng, bảo trì và nâng cấp hệ thống phòng học, phòng chức năng, thư viện, thiết bị dạy học và hạ tầng công nghệ thông tin để đáp ứng yêu cầu dạy học hiện đại. Trong bối cảnh thực hiện CTGDPT 2018, cơ sở vật chất và thiết bị dạy học có vai trò quan trọng trong tổ chức các hoạt động học tập tích cực, hoạt động trải nghiệm và phát triển phẩm chất, năng lực học sinh. Do đó, nhà trường cần chủ động xây dựng kế hoạch sử dụng ngân sách hợp lý, đồng thời huy động các nguồn lực xã hội hóa giáo dục theo quy định để tăng cường đầu tư cho cơ sở vật chất và trang thiết bị. Việc quản lý và khai thác cơ sở vật chất cần được thực hiện theo hướng hiệu quả, bền vững, bảo đảm điều kiện học tập an toàn, thân thiện và hiện đại cho học sinh, qua đó góp phần nâng cao chất lượng giáo dục tiểu học trong giai đoạn đổi mới hiện nay.

III. KẾT LUẬN

Đổi mới quản trị trường tiểu học theo hướng quản trị phát triển trong bối cảnh triển khai Chương trình Giáo dục phổ thông 2018 là yêu cầu

tất yếu của quá trình chuyển đổi mô hình quản lý giáo dục ở Việt Nam. Các thách thức hiện nay trong quản trị trường tiểu học không chỉ bắt nguồn từ hạn chế về nguồn lực hay kỹ thuật quản lý, mà chủ yếu xuất phát từ sự chậm chuyển đổi mô hình quản trị, sự chưa tương thích giữa yêu cầu đổi mới chương trình với năng lực lãnh đạo nhà trường và các cơ chế vận hành mang tính hệ thống.

Điều này đòi hỏi các cơ sở giáo dục phải chú trọng phát triển đội ngũ giáo viên và cán bộ quản lý theo hướng chuyên nghiệp, đổi mới tổ chức hoạt động chuyên môn, đẩy mạnh chuyển đổi số trong quản trị và dạy học. Đồng thời, nhà trường cần xây dựng văn hóa học đường tích cực, tăng cường sự phối hợp giữa nhà trường – gia đình – xã hội và sử dụng hiệu quả các nguồn lực tài chính, cơ sở vật chất phục vụ hoạt động giáo dục. Việc thực hiện đồng bộ các giải pháp này sẽ góp phần nâng cao hiệu quả quản trị nhà trường, tạo môi trường giáo dục chất lượng, linh hoạt và bền vững, qua đó đáp ứng yêu cầu triển khai thành công Chương trình Giáo dục phổ thông 2018 trong giai đoạn hiện nay.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- Ban Chấp hành Trung ương Đảng(2013) *Nghị quyết số 29-NQ/TW ngày 04/11/2013 về đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo, đáp ứng yêu cầu công nghiệp hóa, hiện đại hóa trong điều kiện kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa và hội nhập quốc tế*. Hà Nội.
- Bộ Chính trị (2024) *Kết luận số 91-KL/TW ngày 12/8/2024 về tiếp tục thực hiện Nghị quyết số 29-NQ/TW về đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo*. Hà Nội.
- Bộ Giáo dục và Đào tạo (2018) *Thông tư số 32/2018/TT-BGDĐT ngày 26/12/2018 ban hành Chương trình giáo dục phổ thông*. Hà Nội.
- Bộ Giáo dục và Đào tạo (2020) *Thông tư số 28/2020/TT-BGDĐT ngày 04/9/2020 ban hành Điều lệ trường tiểu học*. Hà Nội.
- Bộ Giáo dục và Đào tạo (2024) *Quyết định số 3806/QĐ-BGDĐT ngày 29/11/2024 ban hành Bộ chỉ số đánh giá mức độ chuyển đổi số đối với Sở Giáo dục và Đào tạo, Phòng Giáo dục và Đào tạo*. Hà Nội
- Bush, T (2011) *Theories of educational leadership and management (4th ed.)*. SAGE Publications.
- Bush, T., & Glover, D (2016) *School leadership models: What do we know?* *School Leadership & Management*, 36(5), 553–571.
- Castaldi, B (1994) *Educational facilities: Planning, modernization, and management*. Allyn & Bacon.
- Đặng, Q. B., & Nguyễn, T. M. L (2016) *Quản lý giáo dục*. Nhà xuất bản Đại học Quốc gia Hà Nội.
- Nguyễn, T. M. L (2018) *Lãnh đạo và quản lý nhà trường trong bối cảnh đổi mới giáo dục*. Hà Nội: Nhà xuất bản Đại học Quốc gia Hà Nội.
- Fullan, M (2016) *The new meaning of educational change (5th ed.)*. Teachers College Press.
- OECD (2016) *School leadership for learning: Insights from TALIS 2013*. OECD Publishing.
- OECD (2019) *Education policy outlook 2019: Working together to help students achieve their potential*. OECD Publishing.
- Quốc hội (2019) *Luật Giáo dục số 43/2019/QH14*. Nhà xuất bản Chính trị Quốc gia Sự thật.
- Thủ tướng Chính Phủ (2008) *Nghị định số 69/2008/NĐ-CP ngày 30 tháng 5 năm 2008 về chính sách khuyến khích xã hội hóa đối với các hoạt động trong lĩnh vực giáo dục, dạy nghề, y tế, văn hóa, thể thao, môi trường*. Hà Nội.
- Thủ tướng Chính phủ (2022) *Quyết định số 131/QĐ-TTg ngày 25/01/2022 phê duyệt đề án “Tăng cường ứng dụng công nghệ thông tin và chuyển đổi số trong giáo dục và đào tạo giai đoạn 2022–2025, định hướng đến năm 2030”* Hà Nội.
- UNESCO (2017) *Education for sustainable development goals: Learning objectives*. UNESCO Publishing.